24ՐԴ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 6502 — 29 ՄԱՅԻՍ 1907 — ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ — 29 ՐԷՊ-ԻԼ-ԱԽԻՐ 1325 — 11 JUIN 1907 — 24me année № 6502

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
"ԱՐԵՒԵԼՔ„ ՕՐԱԹԵՐԹԻ
Կ. ՊՈԼԻՍ, ԳԱԼԱԹԻԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ
Կ. ՊՈԼՍՈՑ ՀԱՄԱՐ 80 Գրո.
ԳԱՒԱՌՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ 105 »
ՕՏԱՐ ԵՐԿԻՐՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ 25 Ֆր.
ԹՂԹԱՏԱՐԻ ԾԱԽՍԸՐ ՄԵԾ ՎԸՐԱ

30 հատ 1 գրուշոց փոխ
1 մեծ. ի հաշուոյ կ'բերգուցուի

10 ՓԱՐԱ

Արեւելք

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱՂԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

اره ولك
ورجه ده غلط اداره سی اداره ولك غزته سی قوميه

DIRECTION
DU JOURNAL ARMÉNIEN
"ARÉVELK"
CONSTANTINOPLE - GALATA

10 PARAS

ԱՇԽԱՐՀԱԲԱՐԻ ՄԻՕՐԻՆԱԿՈՒԹԻՒՆԸ

Ժ. դարու սկիզբներէն սկսեալ գրական լուրջ և երկարատեւ պայքար մը մղուած է աշխարհաքաղաքացիանց և գրաբարեանց միջեւ։ Վերջիններս միշտ այն տեսութիւնը պաշտպանած են թէ աշխարհաբարը գրաբարի աղաւաղումն է և հետեւաբար գրագիտութիւն նպատակը պէտք է ըլլայ աշխարհաբարը մշակելով գրաբարի հասցնել, որով լեզուական պայքարը ինքնին կը լուծուի և հայերէն լեզուի միօրինակութիւնը կը պահպանուի։ Գրաբարը տիրապետող լեզուն կը դառնայ թէ՛ եկեղեցւոյ և թէ առօրեայ գրականութեան կեանքի մէջ, որով Ս. Գիրքն ու եկեղեցական ուրիշ մատեանները ամենուն դիւրըմբռնելի կ'ըլլան։ Գրաբարեանք գրաբար լեզուի ճկունութիւնն ու ճոխութիւնը և քերականական կանոնաւորութիւնը կը չեչտէին,—և ցոյց տալու համար թէ գրաբարը նոյն իսկ եւրոպական գաղափարի մեծ մատենագիրներու հեղինակութիւնները հայացնելու համար անհամեմատ աւելի մեծ յարմարութիւններ ունէր քան աղքատիկ աշխարհաբարը, չատ մը մատենագիրներ թարգմանեցին գրաբար լեզուով։

Լեզուական այս պայքարին սկիզբը գրաբարեանք չատ զօրեղ էին և ըստ երեւութին պայքարէն յաղթող պիտի ելլէին, քանի որ չարք մը տեսակէտներով մեծ առաւելութիւններ ունէին աշխարհաբարեաններու դէմ։ Միօրինակ աշխարհաբար մը չկար այն ատեն։ Կային գաղափարի բազմաթիւ գաւառաբարբառներ։ Հետեւաբար գրական աշխարհաբարի քերականութիւն մը չէր կրնար գոյութիւն ունենալ։ Գաւառաբարբառներն ալ օտար լեզուներու և ոմանք օրէնի բացարձակ ազդեցութեան ներքեւ կը գտնուէին։ Ո՞ր գաւառաբարբառը աշխարհաբարի հիմ պէտք էր դարձնել և միւսներէն ու գրաբար լեզուէն ո՛ր չափով և ինչպէս պէտք էր օգտուիլ։ Այս լեզուական կենսական խնդիրները կը զբաղեցնէին աշխարհաբարեանները, որոնք իրենց պաշտպանած դատին ճշմարտութեան մասին չատ գաղափար մը չունէին, աւելի բնազդով և հանրութեան հակման ըլլալու տեսակէտով կ'առաջնորդուէին։

Լեզուական այս պայքարը Ժ. դարու կէսերէն սկսեալ նպաստաւոր չրջում մը ունեցաւ ի նպաստ աշխարհաբարի։ Այն ատեն էր որ լեզուներու պատմութեան և հոգեբանութեան ծանօթ անձինք, յայտնի լրագրողներ, լեզուական պայքարին մէջ մտան և սկսան Վենետիկի Մխիթարեանց ու անոնց գրաբարապաշտ համակիրներու դէմ աշխարհաբարի իրաւունքը գիտակցաբար պաշտպանել։ Ինչպէս յայտնի է, ամէն լեզու զայն խօսող ժողովուրդի միտքը արտայայտելու արտադրին միջոցն է։ Դարերու ընթացքին մէջ մարդկութիւնը կը յառաջդիմէ, անոր մտքի պայմրը փոփոխութեան կ'ենթարկուի, ընականաբար նոյն համեմատութեամբ ալ անոր մտաւորական արտայայտութեան արտադրին միջոցը՝ լեզուն կը փոխուի։ Այսպէս եղած է լատիներէնի համար, որ տեղական լեզուներու հետ ձուլմամբ իտալերէնի, ֆրանսերէնի և սպաներէնի ծագման պատճառ դարձաւ։ Հին յունարէն լեզուն ալ այժմ լատիներէնի պէս գործածութենէ ինկած է։ Վերգիլիոսի և Կիկերոնի լեզուն այնքան ճկուն ու ճոխ էր, որքան Հոմերոսի և Տիմոսթենէսինը։ բայց այդ երկու ազգերու քաղաքակրթութեան բոլորովին ենթակայ ժողովուրդներն ալ չկրցան այդ լեզուները պահել իրենց գրականութեան մէջ, միջին դարերէն սկսեալ, վերեւ յիշուած պատճառով։ Նոյն երեւոյթը կը տեսնենք նաև գրաբարի պատմութեան մէջ։ Բնականաբար և եւրոպական ուրիշ լեզուներն ալ անշուշտ գաւառաբարբառներ ունեցած են. բայց անոնք այսօր կանոնաւոր գրական լեզուներ ունին, գիտական ակադեմիաներէ որոշուած քերականական կանոններով և բառագիտական որոշումներով։

Մեր մէջ, ինչպէս յայտնի է, Ժ. դարու կէսերէն սկսեալ աշխարհաբարը հետզհետէ ընդհանրացաւ, գրականութեան ու դասակարգի լեզուն դարձաւ։ Այժմ այլ եւս ոչ ոք գրաբարեաններու գլխաւոր սկզբունքին չատագով կը հանդիսանայ։ Մեր արդի աշխարհաբար լեզուն սակայն երկու գրական բարբառներ ունի, արեւելեան և արեւմտեան։ Ասոնք հիմնուած են Ս. Էջմիածնի և Կ. Պոլսոյ բարբառներուն վրայ։ Աշխարհաբար լեզուի միօրինակութիւնը չատ նպաստաւորեցաւ հետեւեալ երեք պատճառներուն։ Նախ՝ տպագրութիւնը։ Ասոր շնորհիւ գրական լեզուն կրնայ ամէն կողմ տարածուիլ և ամէն կողմ ալ միեւնոյն ձեւով կարդացուիլ։ Երկրորդ՝ ազգային թերթերու և գրական հանդէսներու հրատարակութիւնը։ Երրորդ՝ ազգային դպրոցներու հիմնադրութիւնը։ Այս երեք պատճառներուն շնորհիւ է որ Պոլսոյ և Էջմիածնի բարբառները ամէն կողմ տարածուեցան և ամէն կողմ ալ միեւնոյն ձեւով կարդացուեցան։ Ասոնց շնորհիւ է որ Պոլսոյ և Էջմիածնի բարբառները

ՊՈՍՏԱՊԱՏԿԵՐ

Ս. ՆԱՀԱՊԵՏԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՊԱՏՄՈՒԹՅՈՒՆԸ

Ռազմահայրենասիրական դպրոցների համար հրատարակված դասագրքի ակնարկ

Ս. Նահապետի «Հայաստանի պատմությունը» դասագիրքը, որ նախատեսված է ռազմահայրենասիրական դպրոցների համար, ունի 208 էջ, տպագրված է 12՝ հնդահատ թղթի վրա, 6՝ թիֆլիսյան, 8՝ ոսկեհատ, 9՝ յուղաներկ պատկերներով, 12՝ հնդահատ տպագրված քարտեզներով և 20՝ տեքստում տրված նկարներով։ Գրքի վերջում տրված է անունների ցանկ։

Գրքի հեղինակը ներկայացնում է հայ ժողովրդի պատմությունը հնագույն ժամանակներից մինչև մեր օրերը։ Հեղինակը ցույց է տալիս, որ հայ ժողովուրդը ունեցել է փայլուն անցյալ, որ նա ստեղծել է հարուստ մշակույթ, որ նա եղել է ազատասեր ժողովուրդ, որ նա միշտ պայքարել է իր անկախության համար։

Գրքի հեղինակը ցույց է տալիս, որ հայ ժողովրդի պատմության մեջ եղել են ինչպես լուսավոր, այնպես էլ մռայլ դարեր։ Հեղինակը ցույց է տալիս, որ հայ ժողովրդի պատմության մեջ եղել են ինչպես հաղթանակներ, այնպես էլ պարտություններ։ Հեղինակը ցույց է տալիս, որ հայ ժողովրդի պատմության մեջ եղել են ինչպես ազատագրական պայքարներ, այնպես էլ ներքին կռիվներ։

Հեղինակը ցույց է տալիս, որ հայ ժողովրդի պատմության մեջ եղել են ինչպես հերոսներ, այնպես էլ դավաճաններ։ Հեղինակը ցույց է տալիս, որ հայ ժողովրդի պատմության մեջ եղել են ինչպես մեծ թագավորներ, այնպես էլ թույլ թագավորներ։

Հեղինակը ցույց է տալիս, որ հայ ժողովրդի պատմության մեջ եղել են ինչպես հզոր պետություններ, այնպես էլ թույլ պետություններ։ Հեղինակը ցույց է տալիս, որ հայ ժողովրդի պատմության մեջ եղել են ինչպես հարուստ դարեր, այնպես էլ աղքատ դարեր։

Հեղինակը ցույց է տալիս, որ հայ ժողովրդի պատմության մեջ եղել են ինչպես խաղաղ դարեր, այնպես էլ պատերազմական դարեր։ Հեղինակը ցույց է տալիս, որ հայ ժողովրդի պատմության մեջ եղել են ինչպես ազատ դարեր, այնպես էլ ստրկության դարեր։

Հեղինակը ցույց է տալիս, որ հայ ժողովրդի պատմության մեջ եղել են ինչպես լավ դարեր, այնպես էլ վատ դարեր։ Հեղինակը ցույց է տալիս, որ հայ ժողովրդի պատմության մեջ եղել են ինչպես ուրախ դարեր, այնպես էլ տխուր դարեր։

ՎԵՐԱԾՆՈՒՆԴ ՀԱՅՐԵՆԻՔԻ

(Նկարագրյալ Հրաչեայ Տեր-Ղազարեանց)

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՐՏԱՔԻՆ ԳՈՐԾԱԿՑՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՀԱՅ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՆԱՀԱՊԵՏԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՒՈՐՆԵՐՈՒ ՄԱՍԻՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԳՈՒՀԵՏԱՀԱՒԱՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳՈՒՀԵՏԱՀԱՒԱՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳՈՒՀԵՏԱՀԱՒԱՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՀԱՅ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՆԱՀԱՊԵՏԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՒՈՐՆԵՐՈՒ ՄԱՍԻՆ

Ս. Պետերբուրգ 1907

Ս. Պետերբուրգ. Տպարան Ն. Մ. Ստասիւլեւիչի, Վասիլեւսկի Օստրով, 6 գիծ, № 28.

Տպաքանակ 1000 օրինակ։ Ազատ է տպագրութեան։ Ս. Պետերբուրգ, 1907 թ. Մայիսի 29։

Գինը 1 ռուբլի։

Գրքի մեծ մասը տպագրուած է Ս. Պետերբուրգի Ն. Մ. Ստասիւլեւիչի տպարանում։

Գրքի ծախքը հոգացել է Հայկական Գիտական Ընկերութիւնը։

Գրքի տպագրութեան հոգսերը կրել է Հայկական Գիտական Ընկերութեան Ս. Պետերբուրգի Կոմիտէն

ՄՇԱԿ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ՕՐԱԹԵՐԹ

ԱՄՍԱԳԻՐ

ՀԱՍՑԵ ՎԱՀԱՆԱՑՆ ՆԻ ԱՂԱՍԻ

Տարեգլուխ ի Մոսկուա 1907 թուականին

Տարեգլուխ մը կ՚ուզէ ըլլալ ամէն թերթ, որ կը հրատարակուի տարուան մը վերջին օրերուն։ Ամէն թերթ կ՚ուզէ ամփոփել տարուան մը ընթացքին ունեցած իր գործունէութիւնը, ամէն թերթ կ՚ուզէ ամփոփել տարուան մը ընթացքին տեղի ունեցած կարեւոր դէպքերը, ամէն թերթ կ՚ուզէ ամփոփել տարուան մը ընթացքին ունեցած իր յաջողութիւնները եւ ձախողութիւնները։ Ամէն թերթ կ՚ուզէ ամփոփել տարուան մը ընթացքին ունեցած իր ուրախութիւնները եւ տխրութիւնները։ Ամէն թերթ կ՚ուզէ ամփոփել տարուան մը ընթացքին ունեցած իր յոյսերը եւ հաւատքը։ Ամէն թերթ կ՚ուզէ ամփոփել տարուան մը ընթացքին ունեցած իր ուժերը եւ թուլութիւնները։ Ամէն թերթ կ՚ուզէ ամփոփել տարուան մը ընթացքին ունեցած իր ընկերները եւ թշնամիները։ Ամէն թերթ կ՚ուզէ ամփոփել տարուան մը ընթացքին ունեցած իր ազդեցութիւնը եւ իր ներգործութիւնը։ Ամէն թերթ կ՚ուզէ ամփոփել տարուան մը ընթացքին ունեցած իր ամբողջ կեանքը։

Ամէն թերթ կ՚ուզէ ամփոփել տարուան մը ընթացքին ունեցած իր ամբողջ կեանքը, որովհետեւ ամէն թերթ կ՚ուզէ ամփոփել տարուան մը ընթացքին ունեցած իր ամբողջ կեանքը, ուստի